

Autor práce Bc. Kateřina Froschová

Studijní ořez: Kulturní dějiny: Kulturně historická slavistika

Název práce: **Kultura polského sarmatismu a její zobrazení ve filmovém zpracování Jeryho Hoffmanna**

Vědoucí práce: Michal Téra

Oponent práce: Mgr. Gabriela Gánczareczk

Fenomén sarmatismu je pozoruhodnou kulturní kapitolou v dějinách střední Evropy. Bohužel tento jev je jen malo reflektovan v českém prostředí, a tak nam unikají významné kulturní a společenské souvislosti polsko-litvanského soustátí, které tak silně ovlivňovaly středo- a východoevropský prostor od 16. do 18. století. Z tohoto důvodu je třeba hodnotit jaký přínos, ze si Kateřina Froschová vybra právě tu to tematiku a pokusila se ji komplexně zpracovat, a

umí ji i uvést do českého prostředí.

Výběr tématu je tedy třeba hodnotit pozitivně. Rovněž zvolená metoda zpracování je uspokojivá. Autorka využila skutečnosti, že v polském prostředí je sarmatismus frekventovaným tématem a čerpala z bohaté odborné literatury pro tuto oblast. Dále specifikovala své téma zaměřením na oblast materiální kultury sarmatismu (konkrétně odívání). Zvláštní přesah pak práce získala tím, že se Kateřina Froschová v poslední kapitole věnuje současné reflexi sarmatismu, konkrétně ve filmovém zpracování Sienkiewicovy *Trilogie*. Na tomto zpracování mohla autorka dobrě poukázat na objektivitu díla právě prostřednictvím konkrétních materiálních detailů, typických pro sarmatskou kulturu. Tímto přístupem se Kateřině Froschové podařilo téma nejen rozšířit a prohloubit, ale rovněž aktualizovat.

Práce je rozdělena do tří základních kapitol. V první se autorka věnuje popisu obecného historicko-politického rámce epochy sarmatismu, jedná se tedy o dobu vlády posledních Jagellonců, období Vasovců a volených králu, a tedy době rozmachu i hluboké krize Rzeczypospolite. Autorka postupuje logicky a chronologicky, představuje základní historické mezníky a dovádí historický úvod až ke třem dělením Polska a zániku polsko-litvanského státu. Na historickém pozadí tak rovněž muže demonstroval i vývoj sarmatismu jako ideologie – od jeho zlatého věku v 16. a v první polovině 17. století až k upadkovým formám století 18., kdy byl sarmatismus považován za jednu z příčin zániku státu.

Druhá – nosná – kapitola je věnována barokní kultuře, jejíž sarmatismus byl součástí a

v některých oblastech ještě díky synonymickému ztotožňování. Tato kapitola má tri základní části. V první se venuje autorka barokní kultuře v Polsku obecně, ve druhé si všimná sarmatismu jako obecně kulturního jevu – proto neopomíjí taková temata jako původ idéje, šlechtické prostředí raně novověkého Polska, zvyklosti doprovázející život „Sarmati“ či literární kulturu. Nevyhýbá se ani negativním reakcím na celou ideologii. Končeř třetí část je autorský nejoriginálnější – studentka se zde venuje konkrétním prvkům sarmatského oděvu a podrobně je rozebirá včetně jejich původu a užití.

Třetí kapitola se venuje rozboru Hoffmannova zpracování *Trilogie* právě z hlediska sarmatské oděvní kultury. Jedná se o záratou a zářilou analytickou pasáž práce, v níž si autorka musí vystačit s vlastní invenčí a dosaženými znalostmi, neboť se nemůže opřít o odbornou literaturu a jako pramen ji slouží samotný filmový materiál. Domnívám se, že si Kateřina Froschová s nelépeckým úkolem poradila skutečným způsobem a podává zcela konkrétní informace k jednotlivým detailům, které donášejí celkový dojem filmového díla a jeho zaměření.

Co se týče pramenů základny a literatury, zde autorka využila bohatých a početných zdrojů. Pro svou práci využila čidlo děl z polského prostředí od 16. – 18. století, jako pramen ji pochopení sloužily i výše zmíněné filmy a přirozeně i Sienkiewiczova *Trilogie*. Sekundární literatura dokazuje jednak dobrou orientaci autorky v polské historiografii k tomuto tématu, jednak počitost, se kterou zpracovala velké množství studií a monografií.

V práci nevším konsterně nedostatků, které by smízovaly její tvorbu. Problem však spadají na obecně rovině – text je poněkud stylisticky nevyvážený, jistě pasáže připomínají někdy pouze výčet jmen, a jsou sřídky jinak zdánlivými analytickými kapitolami. Jinak je však text po formální stránce na vysoké úrovni – poznámkový aparát je propracovaný, seznam literatury hotový.

Z výše řečeného vyplývá, že práci doporučují k úspěšné obhajobě a hodnotim ji jako výbornou.

V Pardubických 9. 7. 2015

Michal Téra